

REPUBLIKA HRVATSKA
TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU
STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU
Trg pobjede 13
35 000 Slavonski Brod

3 P-109/2013-31

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

i

R J E Š E N J E

TRGOVAČKI SUD U OSIJEKU STALNA SLUŽBA U SLAVONSKOM BRODU, po sutkinji Danijeli Martini Maoduš, u pravnoj stvari tužitelja: GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, OIB:17055977610, zastupan po Krešimiru Tomac iz Slavanskog Broda, Tome Bakača 35, OIB: 89208179103, koji je zastupan po Mati Šimunović, odvjetniku u Novalji, protiv tuženika ANTO VRDOLJAK iz Slavanskog Broda, Krste Frankopana 25, OIB: 43647898681, zastupan po privremenom zamjeniku punomoćnika odvjetnika Ivana Žalac iz Slavanskog Broda, a prema odluci Odvjetničke komore, i to Branku Glas, odvjetniku u Slavonskom Brodu, radi pobijanja pravne radnje, Vps: 1.200.000,00 kn, nakon glavne i javne rasprave zaključene dana 31. srpnja 2014. u prisutnosti zamjenika punomoćnika tužitelja Andrijane Bošnjak Milić, odvjetnice u Slavonskom Brodu i gore navedenog privremenog zamjenika punomoćnika tuženika, te na ročištu za objavu i uručenje presude dana 12. rujna 2014.
p r e s u d i o j e

I – Utvrđuje se da Ugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen 24. prosinca 2010. između pravnog prednika GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, OIB:17055977610, i tuženika ANTE VRDOLJAK iz Slavanskog Broda, Krste Frankopana 25, OIB: 43647898681, kojim pravni prednik GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, prodaje tuženiku GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, nekretnine upisane u:

- z.k.ul. 1621 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 194 Oranica Oraščić od 886 m2, k.č.br. 293/1 Zgrada Oraščić od 334 m2, k.č.br. 293/2 Zgrada Oraščić od 140 m2, k.č.br. 299/4 Dvorište Oraščić od 1921 m2, k.č.br. 299/16 Dvorište Oraščić od 748 m2, k.č.br. 202/12 Zgrada Oraščić od 16 m2;
- z.k.ul. 6289 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 295/1 Zgrada Oraščić od 260 m2;
- z.k.ul. 49 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 190/1 Oranica u ul. Lea Kuna od 1606 m2,

gubi pravni učinak prema stečajnoj masi tužitelja GRADEX-ING d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155.

3 P-109/2013-31

II – Odbija se dio tužbenog zahtjeva tužitelja koji glasi:

"Nalaže se tuženiku ANTI VRDOLJAK iz Slavanskog Broda, Krste Frankopana 25, OIB: 43647898681, da u stečajnu masu tužitelja GRADEX-ING d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, vrati sve imovinske koristi stečene na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010., tj. iznos od 1.200.000,00 kn, u roku od 8 dana."

riješio je

I – Svaka stranka snosi svoje troškove zastupanja u postupku, tužitelj snosi svoj trošak pristojbe na tužbu, a tuženik pristojbe na odgovor na tužbu.

II – Nalaže se tuženiku naknaditi tužitelju iznos od 2.500,00 kn na ime troškova pristojbe na presudu, u roku od 8 dana.

III – Tužitelj se odbija s dijelom zahtjeva koji se odnosi na isplatu zateznih kamata po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 postotnih poena za vremenski period od presuđenja do isplate.

Obrazloženje

Stečajni upravitelj tužitelja je u ime GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, dana 4. veljače 2013. podnio tužbu u odnosu na tuženika ANTU VRDOLJAK iz Slavanskog Broda, Krste Frankopana 25, u kojoj tvrdi da je pravni prednik GRADEX-ING d.o.o. stečaju, prije otvaranja stečaja i to 24. prosinca 2010. godine, sklopio Ugovor o kupoprodaji nekretnina s kupcem-tuženikom, kojim Ugovorom je otuđio tuženiku nekretnine upisane u zemljišnoknjižnom ulošku 1621 k.o. Slavonski Brod, i to k.č.br. 194, k.č.br. 293/1, k.č.br. 293/2, k.č.br. 299/4, k.č.br. 299/16, k.č.br. 202/12, nekretnine upisane u zemljišnoknjižnom ulošku 6289 k.o. Slavonski Brod, i to k.č.br. 295/1 i nekretnine upisane u zemljišnoknjižnom ulošku 49 k.o. Slavonski Brod, i to k.č.br. 190/1 za iznos od 1.200.000,00 kn.

Dalje navodi da je kupac u vrijeme sklapanja istog Ugovora o kupoprodaji bio i direktor pravnog prednika tuženika, a da je pravni prednik tužitelja tada bio u blokadi, pa su ugovaratelji imali svijest o tome da se takvom pravnom radnjom oštećuju vjerovnici.

Dalje navodi da je plaćanje bilo kompenzacijom, pa je pravni posao bio usmjeren na oštećenje vjerovnika i na umanjeње stečajne mase tužitelja. Ukazuje na postojanje odobrenja za podizanje predmetne tužbe od strane stečajnog suca.

Tuženik u odgovoru na tužbu navodi da je kupoprodajna cijena plaćena kompenzacijom, ali predmetni kupoprodajni Ugovor nije imao svrhu da bi se oštetili vjerovnici, jer je tužitelju isplaćena kupoprodajna cijena. Smatra da je kupoprodajni Ugovor poduzet izvan roka od 3 mjeseca od dana stavljanja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka jer je sklopljen 24. listopada 2010., prijedlog za otvaranje stečajnog postupka podnesen je dana 30. siječnja 2012., pa je prošlo više od 3 mjeseca, iz čega tuženik zaključuje da predmetna pravna radnja nije poduzeta u posljednja 3 mjeseca prije otvaranja stečajnog postupka.

3 P-109/2013-31

Tužitelj objašnjava navode tužbe na ročištu dana 10. rujna 2013., smatra da je sklapanjem kupoprodajnog Ugovora došlo do remećenja reda vjerovnika, da je tužbu podnio u roku jer se tužba može podnijeti u roku od 2 godine od dana otvaranja stečaja.

U podnesku od 2. prosinca 2013. tuženik navodi da se prijeboj kao pravna radnja ne može pobijati.

Na ročištu dana 3. prosinca 2013. tužitelj navodi da je prijeboj kao način plaćanja kupoprodajne cijene izvršen u vrijeme blokade računa pravnog prednika tužitelja, što je protivno Zakonu o platnom prometu.

Tuženik se na istom ročištu pozvao na analitičku karticu iz koje, navodno, proizlazi da je pozajmica bivšeg direktora tužitelja – tuženika na iznos od 1.500.000,00 kn, prebijena s potraživanjem s osnova kupoprodajnog Ugovora.

Tuženik smatra da je iz rješenja o otvaranju stečajnog postupka vidljivo da tužitelj nije bio prezadužen u trenutku sklapanja predmetnog Ugovora o kupoprodaji jer je imao naplativa potraživanja veća od dugovanja. Tuženik se također poziva na to da je do prijeboja došlo već sklapanjem Ugovora o kupoprodaji jer se isti Ugovor može smatrati izjavom o kompenzaciji, pa iako je na analitičkoj kartici naznačen datum 31. prosinca 2011. godine, do prijeboja je došlo ranije.

Tužitelj, međutim, upozorava na činjenicu da i u situaciji da predmetno potraživanje navedeno u izjavi o prijeboju postoji, to ne isključuje mogućnost da su tom izjavom o prijeboju oštećeni drugi vjerovnici koji su također imali potraživanja i prema dužniku.

Podneskom od 28. srpnja 2014. godine tužitelj preinačava tužbeni zahtjev tako da kao tužitelja naznačava stečajnog upravitelja u ime stečajnog dužnika, čemu se tuženik protivi. Po čl. 192 stavak 3. Stečajnog zakona, nakon što se tuženik upustio u raspravljanje, kao u ovom predmetu, umjesto tužitelja može u parnicu stupiti novi tužitelj smo ako tuženik na to pristane.

Stoga slijedi zaključak da je u postupku pokrenutom povodom tužbe dana 4. veljače 2013. godine i dalje tužitelj GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, OIB: 17055977610.

Konačni tužbeni zahtjev tužitelja o kojem se odlučuje glasi:

"I Utvrđuje se da Ugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen 24. prosinca 2010. između pravnog prednika tužitelja GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, OIB:17055977610, i tuženika ANTE VRDOLJAK iz Slavonskog Broda, Krste Frankopana 25, OIB: 43647898681, kojim pravni prednik GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, prodaje tuženiku, nekretnine upisane u:

- z.k.ul. 1621 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 194 Oranica Oraščić od 886 m2, k.č.br. 293/1 Zgrada Oraščić od 334 m2, k.č.br. 293/2 Zgrada Oraščić od 140 m2, k.č.br. 299/4 Dvorište Oraščić od 1921 m2, k.č.br. 299/16 Dvorište Oraščić od 748 m2, k.č.br. 202/12 Zgrada Oraščić od 16 m2;
- z.k.ul. 6289 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 295/1 Zgrada Oraščić od 260 m2;
- z.k.ul. 49 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 190/1 Oranica u ul. Lea kuna od 1606 m2. gubi pravni učinak prema stečajnoj masi Gradex-ing d. o. o. u stečaju Eugena Kumičića 155."

3 P-109/2013-31

II Nalaže se tuženiku ANTI VRDOLJAK iz Slavonskog Broda, Krste Frankopana 25, OIB: 43647898681, da u stečajnu masu tužitelja vrati imovinske koristi stečene na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010 i to iznos od 1.200.000,00 kn, u roku od 8 dana." Tužitelj traži naknadu troška postupka sa zateznim kamatama od presuđenja.

U dokaznom postupku izvršen je uvid u: presliku Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010., u zaključak ovog Suda iz spisa broj 7 St-65/12 od 16. studenoga 2012., u analitičku karticu pravnog prednika tužitelja od 31. prosinca 2011., u rješenje o otvaranju stečajnog postupka nad tužiteljem od 2. srpnja 2012., u presliku izjave o prijeboju od 31. prosinca 2011., te je provedeno financijsko-knjigovodstveno vještačenje, a zadatak vještačenja je bio da vještak uvidom u spis, te nakon što zatraži od stranaka da mu predoče svu dokumentaciju koju imaju vezano za konkretni poslovni odnos između Ante Vrdoljak i GRADEX-ING-a d.o.o., a vezano za izjavu o prijeboju na kojoj je datum od 31. 12. 2011. godine, utvrdi da li je Anto Vrdoljak imao kakvo potraživanje prema GRADEX-ING d.o.o. koje je mogao staviti u prijeboj po izjavi o prijeboju od 31. 12. 2011. godine, kada je knjigovodstveno provedena ta izjava o prijeboju u knjigovodstvu GRADEX-ING-a d.o.o., te utvrditi da li je GRADEX-ING d.o.o. zbog provođenja te izjave o prijeboju u svom knjigovodstvu došao u situaciju da ne može namiriti neke druge dospjele tražbine i utvrditi vrijeme kada je došao u takvu situaciju, te je izvršen uvid u pismeni nalaz i mišljenje vještakinje Mirjane Radman Funarić, te je izvršen uvid u rješenje Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Z-1115/13 od 8. veljače 2013, te u neslužbeni gruntovni izvadak s interneta za predmetne nekretnine datiran u vrijeme zaključenja glavne rasprave, u neslužbeni povijesni z. k. izvadak iz registra za predmetne nekretnine, te je saslušan stečajni upravitelj tužitelja Krešimir Tomac.

Vještakinja nije saslušana na okolnost usmenog razjašnjenja pismenog nalaza i mišljenja jer stranke i nisu imale stvarnih primjedbi na nalaz, te su se izjasnile o tome da se ista ne saslušava.

Iz čl. 141. st. 4. Stečajnog zakona (Narodne novine 46/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ), tužitelj je ispunio uvjet jer je spisu priložen zaključak stečajnog suca od 16. studenoga 2012. kojim se stečajnom upravitelju odobrava podizanje tužbe za pobijanje predmetne pravne radnje stečajnog dužnika Ugovora o kupoprodaji nekretnine od 24. prosinca 2010. godine.

To što je u čl. 141. stavak 1. Stečajnog zakona predviđeno da pravne radnje stečajnog dužnika su ovlašteni pobijati stečajni vjerovnici te stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika, ne znači da je aktivno legitimirana stranka u postupku stečajni upravitelj, nego samo znači da stečajnom upravitelju koji je zastupnik po zakonu stečajnog dužnika, treba posebno ovlaštenje iz čl. 141 stavak 4. od strane stečajnog suca za podnošenje tužbe za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika.

Ispunjen je stoga uvjet iz čl. 141. st. 1. SZ-a, iz čega Sud zaključuje da je tužitelj aktivno legitimiran za podnošenje predmetne tužbe.

Iz rješenja o otvaranju stečajnog postupka od 2. srpnja 2012., vidljivo je da je stečaj nad GRADEX-ING d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, otvoren s danom 2. srpnja 2012. u 14,45 sati, a iz prijemnog štambilja koji je na tužbi, vidljivo je da je tužba

3 P-109/2013-31

podnesena dana 4. veljače 2013., pa je predmetna tužba podnesena u roku od 2 godine od otvaranja stečajnog postupka, čime je ispunjen uvjet iz čl. 141. st. 2. Stečajnog zakona.

Iz kupoprodajnog Ugovora od 24. prosinca 2010. vidljivo je da je kupac – tuženik, pa je u konkretnom slučaju tužba podnesena protiv osobe prema kojoj je pobijana radnja poduzeta, iz čega Sud zaključuje da je po čl. 141. st. 3. SZ-a tuženik pasivno legitimiran.

Iz saslušanja tuženika kao stranke u svrhu dokazivanja proizlazi da odmah nakon što je Ugovor napisan, da je isti ovjeren kod javnog bilježnika, a to je bilo po sjećanju istog oko 2 godine prije otvaranja stečaja, te da smatra da je kupoprodajnu cijenu platio prijebojem sa svojim potraživanjem sa

osnova pozajmica pravnom predniku GRADEX-ING d.o.o. u stečaju. Iz istog iskaza slijedi zaključak da je ugovor sklopljen u isto vrijeme u koje je Ugovor i datiran – 24. prosinca 2010. godine, a to proizlazi i iz ovjere javnog bilježnika na Ugovoru.

Međutim, pravna radnja nije poduzeta u isto vrijeme u koje je Ugovor i datiran – 24. prosinca 2010. godine, nego prema čl. 138. stavak 2. Stečajnog zakona slijedi zaključak da je pravna radnja poduzeta u vrijeme kad je tuženik podnio prijedlog za upis prava vlasništva temeljem predmetnog ugovora, a to je prema povijesnom z.k. izvratku bilo dana 3. siječnja 2011., nakon sačinjenja izjave o kompenzaciji, na kojoj je datum 31. prosinca 2011., a upravo je taj vremenski period obuhvaćen vještačkim nalazom. Relevantna činjenica za utvrđenje osnovanosti pobijanja je da li su konkretnom pravnom radnjom koja je poduzeta 3. siječnja 2011. godine oštećeni vjerovnici, a to proizlazi iz čl. 141. st. 6. SZ-a. Iz provedenog financijskog vještačenja proizlazi da je na dan 31. prosinca 2011., prije knjiženja izjave o prijeboju od 31. prosinca 2011., stanje obveza tužitelja iznosilo 11.586.006,31 kn, a stanje imovine i potraživanja iznosilo 7.823.397,16 kn.

Uslijed otuđenja kupoprodajnim Ugovorom predmetnih nekretnina koje su ranije bile u vlasništvu pravnog prednika GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, imovina istog se je još više smanjila, a uslijed čega se smanjila mogućnost namirenja vjerovnika, iz čega Sud zaključuje da su sklapanjem predmetnog kupoprodajnog Ugovora, obzirom da kupoprodajna cijena nije plaćena novcem nego prijebojem s potraživanjem tuženika, oštećeni vjerovnici.

Da je u knjigovodstvu pravnog prednika GRADEX-ING d.o.o. u stečaju evidentirano plaćanje kupoprodajne cijene prijebojem sa tražbinom tuženika i da je tuženik imao evidentiranu u knjigovodstvu tražbinu koja je bila temelj za izjavu o prijeboju, u iznosu od 1.509.748,98 kn, proizlazi iz pismenog nalaza i mišljenja vještaka.

Međutim, iz vještačkog nalaza ne proizlazi da bi sva tražbina koja se u vrijeme izjave o kompenzaciji u knjigovodstvu bila evidentirana kao tražbina tuženika, zaista i bila stvarno tražbina istog.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da su osim pozajmica knjiženi kao potraživanja tuženika još i dobit iz prethodnih godina i dobit tekuće godine. Nije logično da bi kakve dobiti bilo, obzirom na činjenicu da je utvrđeno da je društvo bilo prezaduženo, obzirom na omjer obveza i imovine, a iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi da je tražbina tuženika (koja bi se mogla pripisati tuženiku jer nisu relevantne

3 P-109/2013-31

tražbine koje su pogrešno knjiženi na tuženika), knjižena 1. siječnja 2009. u iznosu od 592.492,74 kn, pa prema tome potječe iz tog razdoblja, a odnosi se na potraživanja za kratkoročne pozajmice. Ostale tražbine – 925.383,98 kn koji je saldo na dan 31. prosinca 2008., se ne odnose na tuženika, nego na vjerovnike Sašu Vrdoljak i Nadu Kemec, prema nalazu i mišljenju vještaka (strana 4 istog).

Kupoprodajna cijena je u ugovoru u čl. 2. utvrđena u iznosu od 1.200.000,00 kn, a stranke su učinile nespornim da je upravo taj iznos ekvivalent vrijednosti nekretnine u vrijeme kad su nastupili pravni učinci te radnje- predmetnog ugovora o kupoprodaji. Stoga slijedi zaključak da je tuženik po osnovu predmetne radnje stekao ekvivalent vrijednosti od 1.200.000,00 kn.

Relevantna činjenica je po kakvoj osnovi je stekao imovinsku korist po predmetnom ugovoru obzirom na utvrđenje da je plaćanje izvršeno kompenzacijom, a da se u knjigovodstvu postoji opravdanje samo za tražbinu tuženika u iznosu od 592.492,74 kn, dok je kupoprodajna cijena i vrijednost iste nekretnine znatno veća i iznosi 1.200.000,00 kn.

Slijedi zaključak da je tuženik imovinsku korist u vidu stjecanja predmetnih nekretnina stekao za iznos novčane protuvrijednosti od 592.492,74 kn po osnovu naplatnog pravnog posla, dok je imovinsku korist od 607.507,30 kn je stekao temeljem pravnog posla bez naknade, jer iznos od 1.200.000,00 kn umanjen za iznos od 592.492,74 kn, daje iznos od 607.507,30 kn.

Nesporno je da je tuženik u vrijeme poduzimanja predmetne pravne radnje bio direktor pravnog prednika tužitelja, dakle bliska osoba u odnosu na pravnog prednika tužitelja po čl. 136. stavak 2. toč. 1 Stečajnog zakona (Narodne novine 46/96, 29/99, 129/00, 123/03, 82/06, 116/10, 25/12 i 133/12, dalje: SZ).

Stoga je druga ugovorna strana predmetnog ugovora bliska osoba pravnog prednika tužitelja iz čl. 136. st. 2. t. 1. SZ-a.

Prema tome za odlučivanje o postavljenom zahtjevu od značenja je čl. 131. stavci 1., 2. i 3. SZ-a, koji se odnose na namjerno oštećenje u dijelu u kojem je utvrđeno da se radi o naplatom ugovoru, a čl. 132. stavak 1. SZ-a u dijelu tužbe u kojem je utvrđeno da se radi o nenaplatnom ugovoru.

Između stranaka je nesporno da je jedini podneseni prijedlog za otvaranje stečajnog postupka nad pravnim prednikom tužitelja podnesen dana 30. siječnja 2012. godine (po istom je i otvoren stečaj), a iz povijesnog z. k. izvotka slijedi zaključak da je pravna radnja poduzeta 3. siječnja 2011., jer je tada podnesen prijedlog za uknjižbu prava vlasništva temeljem predmetnog kupoprodajnog Ugovora. Stoga za dio zahtjeva tužitelja u dijelu u kojem se odnosi na utvrđenje za isplatu za iznos od 592.492,74 kn, nije nastupila prekluzija jer od sklapanja Ugovora - dana 24. prosinca 2010., te od poduzimanja pravne radnje - 3. siječnja 2011. do podnošenja prijedloga za stečaj dana 30. siječnja 2012. nije prošlo više od 2 godine.

Slijedi zaključak da je i tužba u dijelu u kojem se odnosi na utvrđenje i isplatu za iznos od 607.507,30 kn podnesena unutar roka od 4 godine između poduzimanja pravne radnje - 3. siječnja 2011. (jer se dan podnošenja zahtjeva za uknjižbu ugovora u

3 P-109/2013-31

gruntovnicu smatra danom poduzimanja pravne radnje i podnošenja prijedloga za otvaranje stečajnog postupka dana 30. siječnja 2012. godine).

Iz pregleda obveza pravnog prednika GRADEX-ING d.o.o. u stečaju u vrijeme sačinjenja izjave o prijeboju, proizlazi da se pretežni dio tih tražbina odnosi na obveze prema državi i radnicima – obveze sa osnove doprinosa, obveze iz plaće, te sa osnova poreza i prireza, te da samo obveze za uplatu razlike PDV-a iznose 1.758.572,02 kn, a što je veće od iznosa kupoprodajne cijene.

Iz nalaza i mišljenja vještaka proizlazi prema tome, da je pravni prednik GRADEX-ING d.o.o. u stečaju na dan kad je sačinjena predmetna izjava o prijeboju od 31. prosinca 2011., imao ispunjene uvjete za stečaj, jer je bio prezadužen što proizlazi iz utvrđenja na strani 5 nalaza, te da je bio u blokadi na dan 31. prosinca 2011. godine 1108 dana, a da mu je na dan 31. prosinca 2011. žiro-račun bio blokiran, stoga Sud zaključuje da je pravni prednik GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, imao ispunjene uvjete za otvaranje stečajnog postupka, u vrijeme kad vrši plaćanje temeljem kupoprodajnog Ugovora obračunskim plaćanjem temeljem izjave o kompenzaciji, te time oštetio vjerovnike koji su imali prednost pri naplati, a to su radnici i država, čije tražbine su veće od iznosa kupoprodajne cijene. Da se radi o znatnoj vrijednosti nekretnina, te o znatnom oštećenju vjerovnika, proizlazi i iz kupoprodajne cijene nekretnina, kako je naznačeno u predmetnom Ugovoru – 1.200.000,00 kn.

U čl. 2. predmetnog Ugovora o kupoprodaji nekretnina predviđeno je da će se plaćanje kupoprodajne cijene vršiti kompenzacijom. Do oštećenja vjerovnika, nije došlo u samom trenutku sklapanja kupoprodajnog Ugovora već 24. prosinca 2010., nego u vrijeme poduzimanja pravne radnje 3. siječnja 2011., pa je stoga bilo relevantno analizirati činjenice u to vrijeme.

Nesporno je između stranaka da je u vrijeme sačinjenja kupoprodajnog Ugovora i u vrijeme plaćanja po tom Ugovoru, tuženik bio direktor pravnog prednika tužitelja, pa je prema tome morao znati da sklapanjem takvog kupoprodajnog Ugovora, obzirom da se plaćanje neće vršiti u novcu, nego kompenzacijom sa tražbinom tuženika, oštećuju ostali vjerovnici, jer je tuženik morao imati saznanje o postojanju stečajnih razloga na strani pravnog prednika GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, i stanju imovine i obveza, te o postojanju vjerovnika, a temeljem Stečajnog zakona bio je u obvezi podnijeti prijedlog za otvaranje stečajnog postupka, što nije učinio jer je stečajni postupak kako proizlazi iz rješenja o otvaranju stečaja, otvoren tek 2. srpnja 2012. po prijedlogu Republike Hrvatske.

Umjesto toga, tuženik temeljem kupoprodajnog Ugovora sačinjava izjavu o kompenzaciji i uknjižava se kao vlasnik nekretnina tužitelja, te tako provodeći Ugovor o kupoprodaji oštećuje vjerovnike. Stoga je tužbeni zahtjev usvojen pod točkom I. tužbenog zahtjeva, te je utvrđeno da je predmetni kupoprodajni Ugovor bez učinka prema stečajnoj masi po čl. 141. st. 5. SZ-a.

Međutim, nije bilo moguće usvojiti tužbeni zahtjev pod točkom II. tužbenog zahtjeva iz razloga što tuženik i nije stekao temeljem predmetnog kupoprodajnog Ugovora novčani iznos od 1.200.000,00 kn, nego je stekao pravo vlasništva nekretnina

3 P-109/2013-31

koje su predmet kupoprodajnog Ugovora, a da su te nekretnine i dalje u vlasništvu tuženika, proizlazi iz teksta rješenja Općinskog suda u Slavonskom Brodu broj Z-1115/13 od 18. prosinca 2013. temeljem kojeg rješenja je dozvoljena zabilježba tužbe na predmetnim nekretninama koje se vode na imenu tuženika.

Stoga tužitelj nema pravo tražiti novčanu protuvrijednost od tuženika vrijednosti tih nekretnina, odnosno neisplaćenu kupoprodajnu cijenu, nego po čl. 141. st. 5. SZ-a dužan je vratiti u stečajnu masu sve imovinske koristi stečene na osnovi pobijane radnje, a ta imovinska korist je u konkretnom slučaju nije novčani iznos u visini kupoprodajne cijene (iako su stranke učinile nespornim da je kupoprodajna cijena ekvivalent vrijednosti nekretnine), nego da je dužan dozvoliti da se tužitelj upiše kao vlasnik nekretnina koje su bile predmet Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010., te tako izvršiti povrat vlasništva tužitelja na time nekretninama, te eventualno vratiti kakve novčane iznose koje je u međuvremenu stekao korištenjem tih nekretnina, zakupninu i slično.

Samo da su predmetne nekretnine otuđene od tuženika trećoj osobi, tužitelj bi imao pravno tražiti novčanu protuvrijednost iznosa vrijednosti nekretnina u vrijeme poduzimanja pravne radnje, a to je iznos od 1.200.000,00 kn.

Međutim iz z.k. izvatka – neslužbenog, u vrijeme zaključenja glavne rasprave proizlazi da je tuženik i dalje vlasnik predmetnih nekretnina.

Stoga tužitelj ne postavlja tužbeni zahtjev na način da bi istom bilo moguće udovoljiti temeljem citiranih pozitivnih propisa, a utvrđeno je da nema pravo na tražbinu koju prema tuženiku traži po točki II. tužbenog zahtjeva, jer ista tražbina nema uporišta u čl. 141. st. 5. SZ-a, pa je u tom dijelu tužbeni zahtjev tužitelja odbijen. Pod točkom II. tužbenog zahtjeva tužitelj nije u tužbi, iako postavlja kondemnatorni tužbeni zahtjev, naznačio u kojem roku traži isplatu traženog iznosa od 1.200.000,00 kn, ali je u naknadom roku taj nedostatak ispravio.

Tužitelj je mogao postaviti tužbeni zahtjev pod točkom II. tako da traži od tuženika da u stečajnu masu tužitelja vrati sve imovinske koristi stečene na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010. na način da tužitelju izda valjanu tabularnu izjavu za prijenos prava vlasništva na nekretninama označenim u točki I. tužbenog zahtjeva u roku od 8 dana, a u protivnom da presuda zamjenjuje takvu tabularnu ispravu, te tražiti predaju u posjed istih nekretnina, a uz tako postavljeni tužbeni zahtjev, mogao je pod točkom II. tužbenog zahtjeva postaviti i alternativno objašnjenje na način naznači da se tuženik može osloboditi svoje obveze na davanje tabularne isprave na način da umjesto iste isplati tužitelju iznos od 1.200.000,00 kn u roku od 8 dana. Tako postavljenom tužbenom zahtjevu bilo bi moguće udovoljiti temeljem pozitivnih propisa.

Sud smatra da se na zahtjev po čl. 141. st. 5. SZ-a ne odnosi prekluzivni rok iz čl. 141. st. 2. SZ-a, nego da se taj prekluzivni rok odnosi samo na tužbeni zahtjev pod točkom I. tužbenog zahtjeva koji se odnosi na pobijanje pravnih radnji.

Pravna posljedica pobijanja pravne radnje pravomoćnom odlukom, je po čl. 1111. st. 3. Zakona o obveznim odnosima (NN 35/05 i 44/08, dalje: ZOO), nastanak potraživanja tužitelja prema tuženiku sa osnovu stjecanja bez osnove jer tek tada tuženik stječe imovinsku korist s obzirom na osnovu koja je kasnije otpala. Po čl. 1111. ZOO-a stjecatelj je dužan vratiti ono što je stekao bez pravne osnove, odnosno obzirom na

3 P-109/2013-31

osnovu koja se nije ostvarila ili je kasnije otpala, a samo ako to nije moguće, dužan je naknaditi vrijednost postignute koristi. Stoga je zahtjev po čl. 141. st. 5. SZ-a po svojoj pravnoj prirodi tražbina sa osnovu stjecanja bez osnove. Na tražbinu sa osnovu stjecanja bez osnove primjenjuje se opći zastarni rok od 5 godina (čl. 225. ZOO-a) jer za tu tražbinu nije predviđen drugi rok zastare. To znači da tužitelj može u roku od 5 godina od pravomoćnosti odluke pod toč. I. tužbenog zahtjeva postaviti tužbeni zahtjev po čl. 141. st. 5. SZ-a.

Ako je bez osnove stečeno vlasništvo na nekretnini, vraćanje tog vlasništva s vrši na temelju tabularne izjave osobe koja je upisana kao vlasnik nekretnina koju izjavu može zamijeniti presuda, a do prijenosa prava vlasništva dolazi u trenutku upisa stečajnog dužnika kao vlasnika nekretnina u zemljišnim knjigama.

Na ovaj spis je spojen spis broj P-420/14, koji sadržava identični tužbeni zahtjev, ali je kao tužitelj naznačen stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika tužitelja u ovom predmetu, međutim tužitelj je povukao tužbeni zahtjev u tom predmetu, prije nego li što je tužba dostavljena na odgovor pa ista radnja podnošenja tužbe nije bila od značenja za odluku o trošku postupka jer se tuženik i nije upustio u raspravljanje i zbog te radnje nisu nastali posebni troškovi na koje bi stranke imale pravo. Tužitelj i nije tražio naknadu troška te radnje.

Tužitelj je u cijelosti uspio pod točkom I. tužbenog zahtjeva, a u cijelosti je odbijen sa zahtjevom pod točkom II. tužbenog zahtjeva, iz čega slijedi zaključak da je kvalitativno tužitelj uspio s 50 % svojih zahtjeva, te je uspjeh stranaka u sporu podjednak.

Iz navedenog razloga, Sud je po čl. 154. st. 2. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/08, 57/11 i 25/13, dalje: ZPP), odlučio da svaka stranka snosi svoje troškove zastupanja.

Tužitelj ima evidentiran trošak sudske pristojbe na tužbu u iznosu od 5.000,00 kn, a tuženik će imati trošak pristojbe na odgovor na tužbu u istom iznosu. Obzirom da su stranka uspjele podjednako u sporu, nema osnova kompenzirati te iznose i određivati da tužitelj ima pravo na naknadu iznosa u

visini od ½ pristojbe na presudu, a tuženik na naknadu u visini od ½ pristojbe na odgovor na tužbu, jer su to isti iznosi. Pa je sud odlučio da u tom dijelu svaka stranka snosi svoje troškove pristojbi.

Tužitelj, osim toga ima i obvezu isplate pristojbe na presudu u iznosu od 5.000,00 kn, a kako je uspio u sporu za 50% pripada mu pravo na naknadu nužnog troška pristojbe na presudu u iznosu od 2.500,00 kn po čl. 155. stavak 1. ZPP-a, i čl. 154. st. 2. ZPP-a, u svezi s Tbr. 2. točka 1. Zakona o sudskim pristojbama.

Tužitelj je odbijen s dijelom zahtjeva koji se odnosi na isplatu zateznih kamata po stopi koja odgovara visini eskontne stope HNB-a uvećane za 5 postotnih poena za vremenski period od presuđenja do isplate na iznos dosuđenih troškova postupka, taj dio zahtjeva nije dospio, jer će biti dospio tek danom pravomoćnosti odluke o trošku.

U Slavonskom Brodu 12. rujna 2014.

Sutkinja:

Daniela Martini Maoduš

DNA

1. Presuda nepravomoćna
2. Dostaviti pun. tužitelja uz rješenje za plaćanje pristojbe na presudu 5.000,00 kn
3. Dostaviti punomoćniku tuženika
4. Glavna rasprava zaključena dana 31. 7. 2014.
5. Presuda je objavljena dana 12. 9. 2014.
6. Presuda izrađena i otpravljena dana 12. 9. 2014.
7. Kalendar 15 dana

1. 02. 2021.

REPUBLIKA HRVATSKA
Visoki trgovački sud Republike Hrvatske
Berislavićeva 11, Zagreb

Poslovni broj: 16 PŽ-4807/2018-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

I

R J E Š E N J E

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, u vijeću sastavljenom od sudaca Dubravke Matas, predsjednice vijeća, Mladena Šimundića, suca izvjestitelja, i Lenke Čorić, članice vijeća, u pravnoj stvari tužitelja STEČAJNA MASA IZA GRADEX-ING d.o.o. u stečaju, OIB 17055977610, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, kojeg zastupaju punomoćnici, odvjetnici iz Zajedničkog odvjetničkog ureda Mato Šimunović i Adrijana Bošnjak Milić, odvjetnici u Slavonskom Brodu, Trg pobjede 16/1, protiv tuženika ANTE VRDOLJAKA, OIB 43647898681, Slavonski Brod, Krste Frankopana 25, kojeg zastupa privremeni zamjenik Branko Glas, odvjetnik u Slavonskom Brodu, Petra Preradovića 2, radi pobijanja pravnih radnji u stečaju, odlučujući o žalbi tuženika presude i rješenja Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne Službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-109/2013-31 od 12. rujna 2014., u sjednici vijeća održanoj 7. listopada 2020.

p r e s u d i o j e

Odbija se tuženikova žalba i potvrđuje presuda Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-109/2013-31 od 12. rujna 2014. u točki I. izreke.

r i j e š i o j e

Odbija se kao neosnovana žalba tuženika i potvrđuje rješenje Trgovačkog suda u Osijeku, Stalne službe u Slavonskom Brodu poslovni broj P-109/2013-31 od 12. rujna 2014. u točki I. izreke u dijelu u kojem je određeno da svaka stranka snosi svoje troškove postupka i u kojem je određeno da tuženik snosi trošak pristojbe na odgovor na tužbu te u točki II. izreke.

Obrazloženje

Presudom poslovni broj P-109/2013-31 od 12. rujna 2014. Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu utvrdio je da je Ugovor o kupoprodaji nekretnina sklopljen 24. prosinca 2010. između pravnog prednika tužitelja i tuženika kojim pravni prednik tužitelja prodaje tuženiku nekretnine upisane u z.k.ul. 1621 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 194 Oranica Orašćić od 886 m², k.č.br. 293/1 Zgrada Orašćić od 334 m², k.č.br. 293/2 Zgrada Orašćić od 140 m², k.č.br. 299/4 Dvorište Orašćić od 1921 m², k.č.br. 299/16 Dvorište Orašćić od 748 m², k.č.br. 202/12 Zgrada Orašćić od 16 m²; nekretnine upisane u z.k.ul. 6289 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 295/1 Zgrada Orašćić od 260 m²; nekretnine upisane u z.k.ul. 49 k.o. Slavonski Brod: k.č.br. 190/1 Oranica u ul. Lea Kuna od 1606 m², gubi pravni učinak prema stečajnoj masi tužitelja GRADEX-ING d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155. (točka I. izreke), te je odbio tužbeni zahtjev koji glasi: „Nalaže se tuženiku ANTI VRDOLJAKU iz Slavonskog Broda, Krste Frankopana 25, OIB: 43647898681, da u stečajnu masu tužitelja GRADEX-ING d.o.o. u stečaju Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155, vrati sve imovinske koristi stečene na temelju Ugovora o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010., tj. iznos od 1.200.000,00 kn, u roku od 8 dana.“ (točka II. izreke). Rješenjem sadržanim u navedenoj presudi Trgovački sud u Osijeku, Stalna služba u Slavonskom Brodu odredio je da svaka stranka snosi svoje troškove zastupanja, tužitelj trošak pristojbe na tužbu, a tuženik pristojbe na odgovor na tužbu (točka I. izreke rješenja), naložio je tuženiku da naknadi tužitelju iznos od 2.500,00 kn na ime troška sudske pristojbe na presudu (točka II. izreke rješenja), te je odbio dio zahtjeva kojim je tužitelj zahtijevao da mu tuženik isplati zatezne kamate za razdoblje od presuđenja do isplate (točka III. izreke).

Protiv točke I. izreke navedene presude tuženik je podnio žalbu, a iz sadržaja žalbe proizlazi da je podnosi i protiv rješenja u dijelu u kojem nije uspio u sporu (dio točke I. u kojem je određeno da svaka strana snosi svoj trošak i dio u kojem je određeno da tuženik snosi trošak sudske pristojbe na tužbu te u točke II. izreke rješenja) tuženik je podnio žalbu zbog bitne povrede odredaba parničnog postupka, pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnog prava s prijedlogom ovom sudu da presudu u pobijanom dijelu ukine uz naknadu troška žalbe u iznosu od 25.000,00 kn. U žalbi je, u bitnom, naveo kako je prvostupanijski sud pogrešno utvrdio činjenično stanje jer da je kupoprodajna cijena za predmetne nekretnine plaćena kompenzacijom, da pravna radnja nije poduzeta da bi se izravno oštetili vjerovnici te da nisu ispunjene opće pretpostavke za pobijanje. Smatra da tužitelj ne može pobijati sporni ugovor o kupoprodaji s obzirom na činjenicu da nije pobijao izjavu o kompenzaciji.

Odgovor na žalbu nije podnesen.

Žalba tuženika nije osnovana.

Pobijana presuda i rješenje ispitani su u pobijanom dijelu na temelju odredbe čl. 365. Zakona o parničnom postupku („Narodne novine“ broj: 53/91, 91/92, 112/99, 88/01, 117/03, 88/05, 2/07, 84/08, 96/08, 123/03, 57/11, 25/13, 89/14 i 70/19; dalje: ZPP) u vezi s odredbom čl. 381. ZPP-a u granicama razloga navedenih u žalbi, te pazeći na bitne povrede odredaba parničnog postupka iz čl. 354. st. 2. t. 2., 4., 8., 9., 11., 13. i 14. ZPP-a i na pravilnu primjenu materijalnog prava.

Prvostupanjski sud nije počinio niti jednu od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje drugostupanjski sud pazi po službenoj dužnosti, pa ni onu iz odredbe čl. 354. st. 2. t. 11. ZPP-a na koju ukazuje žalitelj istaknuvši da se presuda u pobijanom dijelu ne može ispitati. Suprotno žalbenim navodima, prvostupanjski je sud za ocjenu o osnovanosti pobijanog dijela tužbenog zahtjeva dao zakonite razloge koje prihvaća i ovaj drugostupanjski sud.

Tužitelj tužbom pobija pravnu radnju stečajnog dužnika i to Ugovor o kupoprodaji nekretnina od 24. prosinca 2010. kojim je stečajni dužnik prodao tuženiku nekretnine opisane u izreci presude za cijenu od 1.200.000,00 kn.

Stečajni postupak je nad tužiteljem otvoren 2. srpnja 2013. pod poslovnim brojem St-65/12, a po prijedlogu za otvaranje stečajnog postupka od 30. siječnja 2012. S obzirom na vrijeme kad je pravna radnja poduzeta i na vrijeme otvaranja stečajnog postupka, u konkretnom slučaju se kao mjerodavno pravo primjenjuje Stečajni zakon („Narodne novine“ broj: 44/96, 29/99, 129/00, 1123/03, 197/03, 187/04, 82/06, 116/10 i 25/12; dalje: SZ) važeći u vrijeme poduzimanje pobijane pravne radnje.

Nije sporno da su stečajni dužnik (tužitelj) i tuženik, inače osnivač i zastupnik po zakonu pravnog prednika tužitelja, 24. prosinca 2010. u vrijeme kad je dužnik bio nesposoban za plaćanje, sklopili Ugovor o kupoprodaji nekretnina. Navedenim ugovorom pravni prednik tužitelja je prodao, a tuženik kupio nekretnine u Slavonskom Brodu поближе navedene u izreci presude za iznos od 1.200.000,00 kn. Člankom 2. Ugovora o kupoprodaji nekretnina ugovoreno je da će tuženik platiti ugovorenu cijenu kompenzacijom.

Na temelju nalaza i mišljenja sudskog vještaka za financije i računovodstvo dr. sc. Mirjane Radman-Funarić sud je utvrdio da je na dan 31. prosinca 2011., prije knjiženja izjave o prijeboju od 31. prosinca 2011., stanje obveza tužitelja iznosilo 11.586.006,31 kn, a stanje imovine i potraživanja 7.823.397,16 kn. Nadalje, sud je utvrdio da je u knjigovodstvu pravnog prednika tužitelja evidentirano plaćanje kupoprodajne cijene prijebojem s tražbinom tuženika i da je tuženik imao u knjigovodstvu pravnog prednika evidentiranu tražbinu u iznosu od 1.509.748,98 kn, koja tražbina je bila temelj za izjavu o prijeboju. Međutim, iz vještačkog nalaza sud je zaključio da ne proizlazi da bi cjelokupan iznos tuženikove tražbine, zaista i bila stvarna tražbina tuženika, s obzirom na to da je tražbina tuženika knjižena 1. siječnja 2009. u iznosu od 592.492,74 kn, a da su obveze za kratkoročne pozajmice Nade Kemec i Saše Vrdoljaku proknjižene s početkom 2009. na obvezu prema tuženiku, pri čemu vještakinja nije mogla utvrditi osnovanost takvog knjiženja. Slijedom toga sud je zaključio da je plaćanje kupoprodajne cijene izvršeno kompenzacijom, da u knjigovodstvu pravnog prednika tužitelja postoji opravdanje samo za tražbinu tuženika prema tužitelju u iznosu od 592.492,74 kn, dok je kupoprodajna cijena i vrijednost spornih nekretnina znatno veća i da je iznosila 1.200.000,00 kn.

Osim toga, sud je utvrdio da je pravni prednik tužitelja na dan kad je sastavljena predmetna izjava o prijeboju od 31. prosinca 2011., imao ispunjene uvjete za stečaj, te da mu je žiro račun na taj dan bio u blokadi 1108 dana. Stoga je zaključio da je pravni prednik tužitelja, imao ispunjene uvjete za otvaranje stečajnog postupka, u vrijeme kad je vršio obračunsko plaćanje na temelju kupoprodajnog Ugovora, da je kao zastupnik po zakonu pravnog prednika tužitelja u vrijeme sklapanja tog Ugovora morao znati da njegovim

sklapanjem oštećuje vjerovnike jer se kupoprodajna cijena neće plaćati u novcu već obračunskim plaćanjem, te da je takvom radnjom oštetio vjerovnike koji su imali prednost pri naplati. Zbog navedenih razloga je primjenom odredbe čl. 141. st. 5. SZ-a utvrdio da je predmetni ugovor o kupoprodaji bez pravnog učinka prema stečajnoj masi.

Navedeni zaključak prvostupanjskog suda je pravilan, pa ga prihvaća i ovaj drugostupanjski sud, a pravilnost i zakonitost navedenog zaključka, niti žalbenim navodima nisu dovedeni u sumnju.

Neosnovano tuženik smatra kako nisu ispunjene opće pretpostavke za pobijanje pravne radnje.

Naime, odredbom čl. 127. SZ-a propisano je da pravne radnje poduzete prije otvaranja stečajnog postupka kojima se remeti ujednačeno namirenje vjerovnika (oštećenje vjerovnika), odnosno kojima se pojedini vjerovnici stavljaju u povoljniji položaj (pogodovanje vjerovnika), stečajni upravitelj u ime stečajnog dužnika i stečajni vjerovnici mogu pobijati u skladu s odredbama Stečajnog zakona, s time da je s pravnom radnjom izjednačeno i propuštanje. Iz navedene zakonske odredbe proizlazi da su opće pretpostavke za pobijanje pravnih radnji stečajnog dužnika sljedeće: a) okolnost da je otvoren stečajni postupak, b) okolnost da je stečajni dužnik prije otvaranja stečaja poduzeo pravnu radnju koja može biti predmet pobijanja (samo prema odredbi čl. 144. SZ-a, tu je radnju mogao poduzeti i nakon otvaranja stečajnog postupka), c) okolnost da se tom radnjom vjerovnici stečajnog dužnika oštećuju ili da se neki od njih pogoduju te d) okolnost da se krajnji rezultat pobijanja očituje u povećanju mogućnosti namirenja ukupnosti vjerovnika.

Drugim riječima postojanje navedenih općih pretpostavaka mora se utvrditi u svakom konkretnom slučaju pobijanja pravnih radnji. Iz provedenog dokaznog postupka jasno proizlazi da su ispunjene opće materijalno pravne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji prema tuženiku: 2. srpnja 2012. otvoren je stečajni postupak nad tuženikom, pobijana radnja je poduzeta 24. prosinca 2010., dakle prije otvaranja stečajnog postupka, vjerovnici su pobijanom radnjom oštećeni jer je u trenutku sklapanja pobijanog ugovora žiro račun dužnika u blokadi, a kupoprodajna cijena je plaćena kompenzacijom pri čemu nije bilo sporno da su ispunjene i opće procesno pravne pretpostavke za pobijanje dužnikovih pravnih radnji propisane čl. 141. SZ-a.

Neosnovano tuženik smatra da činjenica što tužitelj nije pobijao izjavu o kompenzaciji ne postoji osnova za pobijanje predmetnog ugovora o kupoprodaji. Naime, tužitelj ne temelji tužbeni zahtjev na pobijanju predmetne izjave o kompenzaciji već temelji tužbeni zahtjev na pobijanju ugovora o kupoprodaji. Sama izjava o prijeboju ne predstavlja pravnu radnju koja bi se mogla pobijati, već način prestanka obveze u skladu s općim pravilima obveznog prava. Zato tužitelj nije niti mogao niti trebao pobijati tuženikovu izjavu u prijeboju.

Slijedom navedenog, valjalo je na temelju odredbe čl. 368. st. 1. ZPP-a odbiti tužiteljevu žalbi i odlučiti kao u izreci ove odluke.

Odluka o parničnom trošku pravilno je zasnovana na odredbi čl. 154. st. 2. i čl. 155. ZPP-a.

Skreće se pažnja prvostupanjskom sudu da je počinio grešku u pisanju u točki I. izreke kada je iza imena tuženika umjesto imena tuženika „ANTO VRDOLJAK, OIB 43647898681, Slavonski Brod, Krste Frankopana 25“, napisao riječi „Gradex –ing u stečaju, Slavonski Brod, Eugena Kumičića 155“. S obzirom na to da je riječ o očitoj grešci u pisanju koja se može ispraviti u svako doba pa tako i nakon pravomoćnosti sukladno čl. 342. ZPP-a.

Zagreb, 7. listopada 2020.

Dokument je elektronički potpisan:

DUBRAVKA MATAS

Vrijeme potpisivanja:

07-12-2020

09:42:44

DN:

C=HR

O=VISOKI TRGOVAČKI SUD REPUBLIKE HRVATSKE

2.5.4.97=#130D48523937333430333638353139

L=ZAGREB

S=MATAS

G=DUBRAVKA

CN=DUBRAVKA MATAS

Predsjednica vijeća

Dubravka Matas

